

Videnskaben har Ret i, at Metoden fra Nordamerika virkelig kan overføres paa Limfjorden. Thi i saa Fald synes jeg ikke, man har Lov til at undlade at gøre Forsøget her. Lykkes Forsøgene, kan man holde fuldkommen op med Skrabningen og optage Østersen ved Hjælp af Dykning. Man kan saa udstykke Arealet i større eller mindre Stykker, saaledes at man omtrent kan drive Østersfiskeri, som man driver Landbrug i Husmandsbrug. Naar det bliver ordnet som fastsat i Kontrakten, vil det heller ikke komme til at genere Fiskerne saa meget, som den nuværende Ordning gør. Og efterhaanden som vi nærmer os til 1923, vil man blive fuldstændig fri for Skrabning i Limfjorden. Man kan maaske indvende mod Kontrakten, at der ikke er draget tilstrækkelig Omsorg for, at Staten faar alt, hvad den maaske kunde have faaet, men Hovedsagen for mig har ikke været, om Staten kunde faa 5,000 eller 10,000 Kr. mere i Indtægt, men om Forsøgene kunde blive foretaget, som de skulde foretages, og under Ledelse af Direktøren for Biologisk Institut. Lykkes Forsøgene, vil man nemlig i 1923 kunne tage et langt større Antal Østers end nu og paa en langt lettere Maade.

Hermed tror jeg at have omtalt de fleste af de Forhold, der er fremdragne, og skal herefter slutte.

Sandbæk: Jeg maa gøre nogle Bemærkninger i Anledning af Ministerens Udtalelser angaaende Forholdene ved Nissum Fjord. Ministeren sagde, at han kunde nok forstaa, at Staten havde Fordele af det sydlige Løb, men derimod var Fordelene mindre ved det nordlige Løb oppe ved Indfjorden. Derom kan der siges noget baade for og imod. Der, hvor Staten har størst Fordel, er ved den midterste Rende mellem Felsted Kog og den større Fjord. Men for øvrigt har Staten Fordel af dem alle. Thi alle omkring Nissum Fjord køber Rørskær i Felsted Kog, og naar de ikke kan faa det sejlet derfra, men skal køre det paa Vogn, bliver det alt for dyrt. Jeg vil dernæst gøre opmærksom paa, at ved den nordlige Side af Fjorden er der lagt en Dæmning, det saakaldte engelske Dige, og derved er Udløbsforholdene fra Indfjorden ud til den større Fjord i betydelig Grad blevet forstyrret. Det er delvis paa Grund heraf, at Fiskerne har saa daarlige Besejlingsforhold ved den nordre Fjord. Og jeg vil gøre opmærksom paa, at har Sydpartiet haft een Modgang, saa har Nordpartiet haft to. De vilde nemlig have beholdt Slusen for at være fri for at faa deres Enge over-

svømmet af Saltvand. De har derfor paa en vis Maade lidt mest. Nu vil jeg haabe, at den højtærede Minister vil stille sig velvilligt overfor disse to Udgravninger eller rettere tre Udgravninger, baade ved Storaen, midt i Fjorden og ogsaa ved Indfjorden. Jeg synes, at de Beboere, der har lidt vældige Tab ved, at Staten har givet Koncessionen, har om ikke noget retligt Krav saa dog et Billighedskrav paa, at Staten hjælper dem til Rette i deres vanskelige Forhold.

Markvorsen: Den højtærede Landbrugsminister har sikkert Ret i, at de nuværende Østersfiskeriforpagtere havde Ret til at faa Kontrakten fornyet for 5 Aar, dersom Ministeriet mente, at det kunde gaa an med Skrabningen. Men at Ministeren gaar hen og bortforpagter Fiskeriet til 1923, altsaa i 9 Aar, det er en stik modsat Vej af den, man ellers plejer at gaa. Der plejer at afholdes offentlig Auktion, og der plejer at blive givet offentlig Tilbud, men her akkorderer den højtærede Landbrugsminister underhaanden med Forpagterne. Den højtærede Minister siger, at Staten faar $\frac{1}{2}$ Øre pr. Stk. for de 2 Millioner Østers, der fiskes ud over 4 Millioner. Saa vidt jeg kan se, er den Foræring, som disse Forpagtere faar — om der er to eller flere Forpagtere, skal jeg ikke komme ind paa —, mange Gange den største Gevinst i Klasse-lotteriet. Jeg vil gøre opmærksom paa, at ved den tidligere Forpagtning svarede der $6\frac{1}{4}$ Øre pr. Stk. af de Østers, som toges op ved Dykkere, for de første 1,100,000, og det blev fastsat ved offentlig Auktion. Nu gaar Ministeren hen og forærer underhaanden disse mange hundrede Tusinde Kroner væk; nu lader han Forpagterne faa Østerserne for $\frac{1}{2}$ Øre pr. Stk., medens det gav $6\frac{1}{4}$ efter den tidligere Kontrakt. Det er en Underhaandsforretning. Og den højtærede Minister betænker sig ikke paa at ødelægge Fiskeriet for omtrent 2,000 Fiskere i den vestlige Del af Limfjorden, disse Fiskere, som har et møjsommeligt Udkomme, og som efter Statistikken har en Indtægt af godt $1\frac{1}{4}$ Million Kr. Det er det Beløb, der fiskes for der. Nu ødelægges dette Fiskeri ved denne umanerlige Trawling, for det er, som jeg sagde før, Trawling i Renkultur, det er den skrækkeligste Trawling, man har set. Dersom der var en Forening til Værn for Fiskere, ligesom der er Foreninger til Værn for Dyr, føler jeg mig forvisset om, at hvis en saadan Forening saa, naar Skraberne toges op, disse voldsomme Skrabere, der kommer med Sten